

Ige:

Lk. 24,49-53 És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztatok mennyei erővel.” Ezután kivitte őket Betániáig, felemelte a kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. Ekkor leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe; mindig a templomban voltak, és áldották Istent.

ApCsel 1,1-11

Kedves Testvérek!

A Szentírásban nagyon szűkszavúan esik szó Jézus földi létének utolsó perceiről. Éppen ezért ezek a leírások nagyon fontosak számunkra. Azalatt a 33 év alatt, ami születésétől a kereszthalálig eltelt, Jézusnak hozzánk hasonló fizikai határai és korlátai voltak. Ugyanakkor Ő már jó előre látta, hogy követői nemcsak Palesztina egy szűk területén lesznek, hanem szerte a világon. Ezért az is szükséges, hogy Jézus mindenkivel ott lehessen földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül. Szükséges volt, hogy Jézus felülemelkedjen az idő és tér korlátain. De mindez hogyan történt? Nézzük meg!

Jézus Húsvét hajnalán feltámadt, majd 40 napon keresztül a tanítványaival volt Jeruzsálemben. Abban a városban, ahol halálos gyűlölettel voltak feléje, ahol ártatlanul ítélték el, ahol bűnözőkkel együtt feszítették keresztre. Ezt a várost még bűneivel együtt is szerette, és megsiratta.

Jézus ebből a városból indul el tanítványaival, és Bethániáig mentek. Bethánia Jeruzsálemmel szemben a békesség és a szeretet légkörét jelentette Jézus és tanítványai számára. Bethániában Jézus mindig szívesen töltött időt. Bizonyára olyan volt számára ez a Jeruzsálem melletti kis falu, mint ahol teljesen biztonságban és otthon érezhették magukat.

Jézus ott akkor áldásra emelte fel kezeit, és miközben megáldotta tanítványait, Isten felemelte őt, hogy újra vele legyen a mennyei dicsőségben. János evangéliumának legelején azt olvassuk: *Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.* (Jn. 1,14)

Karácsonykor az Ige testté lett Jézus Krisztus személyében, most pedig azzal, hogy Jézus a mennybe ment, a test ismét Igévé lett. Visszatért a tökéletes isteni állapotba, de a Lélek által mégis itt maradt velünk.

A tanítványok pedig nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe, mert Jézus szava szerint ott kell maradniuk addig, amíg a mennyi Atya nem adja nekik a Lélek keresztségét.

Kézzelel foghatóan érezhető volt, ahogy néhány hét alatt mekkorát fordult a világ, és a tanítványok tudták, hogy a változás még nem fejeződött be. Hiszen az események akkor kezdtek felgyorsulni, amikor Mesterük, Jézus számárháton bevonult Jeruzsálembe. Ezért nevezzük az a vasárnapot Virágvasárnapnak, mert az emberek pálmaágakkal integetnek a bevonuló Jézusnak. Majd gyors egymásutánban következett az utolsó vacsora, Jézus elfogatása, bírósági tárgyalások és elítélése. Végül kivégezték, de ezzel mégsem ért véget az Ő története, mert Húsvétkor feltámasztotta Őt Isten.

És a feltámadás napján valami nagyon fontos elkezdődött: a tanítványokban elkezdődött egy változás, amikor 50 nap alatt tanítványokból tanítók lesznek.

Ha rajtuk múlt volna, akkor ők bizony szívesen megmaradtak volna diákoknak, tanítványoknak, de nem lehetett. Jézus egy nagyon komoly feladatot bíz rájuk Áldozócsütörtökön: legyenek Jézusnak és az Ő feltámadásának tanúi mindenféle, Jeruzsálemben, annak szűkebb és tágabb környékén, és bármerre veti is őket az élet.

És ezen a ponton szeretném, ha párhuzamot vonnánk a saját életünkkel. Olyan könnyű és egyszerű hallgatni a Jézusról szóló történeteket, igehirdetéseket. Isten azonban azt mondja, hogy mostantól már egy kicsit többet szeretnék rád bízni. Szeretném, ha nagyobb lenne a felelősséged. Eddig csak hallgattad az igehirdetéseket, de nézz körül családban, nézz körül munkahelyeden, lásd meg

osztálytársaidat, vagy éppen lásd meg szomszédjaidat. Vedd észre, hogy mennyire nagy szükségük van arra, hogy olyan embertől halljanak Jézusról, az egyházzal és a Bibliáról, akiben ők megbíznak.

Nagyon nehéz feladatot kaptak a tanítványok: úgy kellett mostantól fogva beszélni az emberek előtt Jézusról, hogy Jézus már testileg nem volt velük, nem fogta a kezüket, nem mondta helyettük el a beszédet. Ugyanakkor a világ legjobb segédeszközét ők kapták először. Isten a tanítványoknak adta először a Szentlelket.

Ezek alatt a napok alatt formálódtak és értek meg ők tizenegyen tanítványokból apostolokká, Isten felhatalmazott küldötteivé. **És ezt a feladatot kapjuk mi is.**

Hallgatjuk a tanítást hetente. Olvassuk a Bibliát naponta. Vagyis nagyon rendszeresen engedjük, hogy Isten tanítson bennünket, és mi tanítványaivá szegődünk. De nem maradhatunk meg csupán ezen a szinten, hanem apostoloknak rendel minket is Urunk. Nekünk is szól az ígérete: tanúim lesztek. Számptalan helyen arra szólít fel minket a Szentírás, hogy az emberek előtt ne szégyelljünk beszélni Jézusról, mert nagyon fontos, hogy minél többen megismerjék, hogy Jézus Krisztus által van megváltás és van örökélet.

Engedjük, hogy tanítványokból apostolokká, küldöttekké formáljon bennünket Isten az Ő Szentlelke által. Hogy elmondhassuk Pál apostol szavaival együtt:

„Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívőnek üdvösségére.” (Róm. 1,16) Ámen.

Loment Péter lelkész